

"தாயுமானவர் தரும் இறைவழிபாடு"
இந்தப் புத்தகம், குற்றலாம்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண தபோவன நிர்வாகி
சுவாமி கைலாசம் அவர்கள் - 26-09-19
அன்று குற்றாலத்தில் வெளியிட்டார்கள்.

தாயுமானவர் தரும் இறைவழிபாடு

அன்பும் கருணையும் கொண்ட இறைநிலை - அருள்வெளியை - இறைவனை, உயிர்கள் தங்கள் பக்குவ நிலைக்களுக்கு ஏற்பத், தம்முள் பதித்து வைத்துள்ளன.

தம்முள் பதிந்த இறை உருவங்களில் மனத்தைப் பதித்த உயிர்கள், அந்த உருவங்களோடு ஒன்றி விடுகின்றன. இதனால் உயிர்கள் அமைதியம் இன்பமும் பெறுகின்றன.

“வழிபாடு” என்ற சொல்லுக்கு, “வழியில் செல்லுக, பின்பற்று, வணக்கம், பஜனை, சமயக்கோட்பாடு” முதலான பல பொருட்களைக் கழகத் தமிழகராதி தருகின்றது.

“வழிபாடு” என்பது “வழிபாடுதல்” என்னும் பொருளுக்குரிய சொல்லாகும். “வழிபடு” என்னும் தொழிற்பெயர், பெயர்ச் சொல்லாக மாறும்போது ஈற்றயல் நீண்டு வழிபாடு என்றாகின்றது.

“பண்படு” என்னும் சொல் “பண்பாடு” என்றாகியது போல இச்சொல்லும் உள்ளது. “வழி” என்பதற்கு “நெறி” என்றும் “படு” என்பதற்குச் “செல்லுதல்”, “பொருந்துதல்”, என்றும் பொருள் கற்பிக்கப்பட்டு இறையடியவர்களும் ஞானிகளும் அறிஞர்களும் காட்டியுள்ள நெறியில் செல்லுக என்று அறிவுறுத்தும் பாங்கில் இச்சொல் இன்று ஆளப்பட்டு வருவதைக் காண்கின்றோம்.

இறைவனை, வழிபாட்டுச் சொற்களைக் கொண்டு பாமாலை தொடுத்து வழிபடுவதை, நாம் வழிபாடு எனக் கொள்ளலாம்.

மூன்று வழிபாட்டு நெறிகளை பரஞ்சோதி முனிவர் தம்முடைய திருவியைடல் புராணத்தில் வேதத்திற்குப் பொருளருளிச் செய்த படலத்தில் விளக்குகின்றார்.

“கிரியையால் ஞானம் தன்னால் கிளர்சிவ பத்தி, பூசை

தரிசனம் சைவலிங்க தாபனம் செய்தல் ஈசற்கு

உரிய மெய்ப்பர் பூசை உருத்திர சின்னம் தாங்கல்

அரியதே சிவன்பாற் பத்தி அனைத்தையும் தெரியலாகும்”(பாடல்4)

- திருநாவுக்கரசர் தொண்டு நெறியிலும்,
- திருஞானசம்மபந்தர் நன்மகன்மை நெறியிலும்,
- சுந்தரர் தோழமை நெறியிலும்,
- மாணிக்கவாசகர் ஞானநெறியிலும்

நின்று இறைவனை வணங்கி வழிபட்டு வந்துள்ளனர்.

திருவாசகத்தில் நான்கு வழிபாட்டு முறைகளை மாணிக்கவாசகர் சொல்கிறார்.

1. பேரின்பத்தில் திளைத்தல்
2. அகங்குழைந்து வழிபடுதல்,
3. இறையருளோடு கலத்தில் 4.

இறையன்பில உறுதி என வகைப்படுத்தி உள்ளார்.

இறையருளை வேண்டி உள்ளம் உருக வழிபாடுகிறார் தாயுமானவர்.

அங்கை கொடுமலர் தூவி அங்கமது புளகிப்ப
 அன்பினால் உருகி விழிநீர்
 ஆறாக, ஆராத முக்தியினது ஆவேச
 ஆசைக் கடற்குள் மூழ்கிச்
 சங்கர ! சுயம்புவே ! சம்புவே ! எனவும் மொழி
 தழுதழுத்திட வணங்கும்
 சன்மார்க்க நெறி இலாத் துன்மார்க்கனேனையும்
 தண் அருள் கொடுத்து ஆள்வையோ?
 துங்கமிகு பக்குவச் சனகன் முதல் முனிவோர்கள்
 தொழுது அருகில் வீற்றிருப்பச்
 சொல்லரிய நெறியை ஒரு சொல்லால் உணர்த்தியே
 சொரூப அநுபூதி காட்டிச்
 செங்கமல பீடம் மேல் கல்ஆல் அடிக்குள் வளர்
 சித்தாந்த முக்தி முதலே !
 சிரகிரி விளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே !
 சின்மயானந்த குருவே ! (தா.பா.26.சின்மயானந்தகுரு.1)

எப்படி, உடலானது மகிழ்ச்சியினால் அசைய, அன்பினால் மனம் உருகி, கண்களில் நீரானது ஆறுபோல் பெருக, முத்தியின் மீதுகொண்ட வெறியுடன் கூடிய ஆசையாகிய கடலுக்குள் மூழ்க, "சங்கரா! சுயம்புவே! சம்புவே!" என மொழி குளறப் போற்றி வணங்கும் ஒழுக்க நெறியில் நில்லாது, தவறான நெறியில் நிற்கும் என்னையும், தேவரீரது குளிந்த திருவருளைத்தந்து ஆட்கொள்வீரோ?

"நெஞ்சகமே கோயில், நினைவே சுகந்தம், அன்பே மஞ்சனநீர்,
 பூசை கொள்ள வாராய் பராபரமே"

என்று தாயுமானவர் பாடியுள்ளார்.

எனது இதயமே கோயில், உன்னைப் (இறைவன்) பற்றிய நினைவுகளே மலர்கள், உன் மீதான அன்பே மஞ்சளநீர் (அபிஷேகத்திற்கான பால், தேன்). எனவே, இதுபோன்ற பூஜையே என்னால் செய்ய முடியும்; உடனே வருவாய் என் இறைவா என்று வழிபடுகிறார்.

உட்கார்ந்த இடத்தில் இருந்தே இறைவனை அழைக்கும் அளவுக்கு ஆத்ம பலம் சித்தர்களுக்கு இருந்தது.

ஆனால் இதுபோன்ற பலம் மனிதர்களுக்கு வேண்டும். இதற்கான பயிற்சி, முயற்சி, சாதனை செய்வது, தவம் செய்வது போன்ற விளக்கங்களை எல்லாம் தாயுமானவர் பாடல்களில் நாம் காணலாம்.

நித்திய பூஜை!!!

உள்ளுறையில் என்னாவி நைவேத்யம் ப்ராணன் ஓங்குமதி தூபதீபம்
ஒருகாலமன்றிது சதாகால பூசையாய் ஒப்புவித்தேன் பராபரமே

தாயுமானவர்

- சதா சர்வ காலமும் பூசை நடந்து கொண்டே இருக்க என்ன செய்ய வேண்டும்?
- சதாசர்வ காலமும் பூசை செய்வது இயலுகிற காரியமா? தூங்குவதற்கு நேரம் வேண்டாமா?
- தூக்கத்தில் கனவு வரும், கனவில் பூசை செய்வேன் என்று சொல்ல முடியுமா?
- உறக்கம் என்பது தன்னை மறந்த நிலை. அதில் எப்படி பூசை செய்ய முடியும்?

இயலும் என்கிறார் தாயுமானவர்..

அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?

- பூசை என்பது இச்சை செயலாக இன்றி அனிச்சை செயலாக வேண்டும்.
- நம் உடலில் சில காரியங்கள் மட்டும் நிற்பதே இல்லை.. இதயம் துடிப்பது மூச்சு விடுவது..
- உள்ளூறையில்... கோவிலில் கருவறை போல இறைவன் இருக்கும் கருவறை ஆக மனம் மாற வேண்டும்.
- அவனுக்கு நாம் இழுத்து விடும் மூச்சே தூப தீபம் ஆக வேண்டும். ஆக மூச்சைச் சீராக்க வேண்டும்.

ஒங்கும் அதி தூப தீபம். மூச்சுதான் தூப தீபமும். அனைத்து மூச்சும் ஒரே போல் இருப்பதில்லை, சில சமயங்கள் ஆழ்ந்த மூச்சும், சில சமயம் சீரான மூச்சும் சில சமயம் மெல்லிய சுவாசமும் இருக்கும்.

ஒவ்வொரு மூச்சும் ஒவ்வொரு வகை ஆராதனை.. இறை ஆராதனையாக சுவாசம் மாறினால்.. அதை எவ்வளவு சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்று புரிகிறதல்லவா?

தூப தீபம் சரி. நைவேத்யம் என்ன?

படியளக்கிற பெருமானுக்கு அளந்தா கொடுக்கமுடியும். என்ன கொடுத்தாலும் அது அவன் கொடுத்ததே அல்லவா? அவன் கொடுத்ததில் உயர்ந்த ஒன்றை அவனுக்கே படைத்தல் வேண்டுமல்லவா?

அப்படிப்பட்ட ஒன்று நமது உயிர் மாத்திரமே.. நம் உயிரையே அவனுக்கு நைவேத்யமாய் படைப்போம்.

அதன் பொருள் தற்கொலை செய்து கொள்ளுதல் அல்ல. நம் உயிர் அவனுடையதாகும் பொழுது அவன் சேவை மாத்திரமே நம் கடமை ஆகிவிடுகிறது.

இப்படி அவனது சேவை மட்டுமே நம் கடமையாகக் கருதி, அவனை மனதில் இருத்தி, முச்சுவிடுதலைக் கூட பூசையாகிக் கருதிச் செய்தோமானால் அதுதான் நித்திய / சத்திய பூசை.

அதற்காக தம்மை ஒப்புவிக்கிறார் தாயுமானவர் பெருமான்.

மறுபடி யோசிப்போம்.

இப்படி ஒரு பூசை செய்ய வேண்டுமானால் என்ன செய்ய வேண்டும்?

- மனம் வேறு எண்ணங்கள், வருத்தங்கள் ஆசைகள் இப்படி எதுவும் வந்து அடைந்து போகாமல் சுத்தமாக இருத்தல் வேண்டும்.
- சுற்றுப் புறத் தூய்மையும் வேண்டும்.
- நம்மையே நாம் அவனிடம் ஒப்புவித்து விட வேண்டும். வேண்டுதல் எதுவுமே இருக்கக் கூடாது...

மனம் என்ன சொல்கிறதோ அதை மறுபேச்சின்றி செய்தல் வேண்டும். இதுதான் இறைவனை நித்ய பூசை செய்யும் ஒரே வழி.

இறைவழிபாடு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று மாணிக்கவசாகரும் அழகாக அருமையாக திருவாசகத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்.

வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ,

வேண்ட முழுவதும் தருவோய் நீ,

வேண்டும் அயன், மார்க்கு அரியோய் நீ

வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்!

வேண்டி நீ யாது அருள் செய்தாய்,

யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால்

வேண்டும் பரிசு ஒன்று உண்டு என்னில்,

அதுவும் உன் தன் விருப்பு அன்றே!

இறைவா,

எனக்கு வேண்டியது எது என்று உனக்குதான் தெரியும். அதை நான் விரும்பிக் கேட்டால் அப்படியே தந்துவிடுகிறவன் நீ.

பிரமனும் திருமாலும் உன்னுடைய முழு உருவத்தைக் காண விரும்பினார்கள். ஆனால் நீ அவர்களுக்குக் காட்சி தரவில்லை.

எளியவனாகிய என்னை விரும்பி வந்து ஆட்கொண்டாய். நான் எதை விரும்பவேண்டும், எதைக் கேட்கவேண்டும் என்று நீ நினைக்கிறாயோ, சொல். நான் அதையே உன்னிடம் வேண்டுவேன்.

'ம்ஹூம், அதெல்லாம் சரிப்படாது, நீயாக எதையாவது கேள்' என்கிறாயா?

நீ இருக்கும்போது எனக்கு வேறு என்ன வேண்டும்? நான் எதைக் கேட்பேன்? அப்படியே நான் கேட்டாலும், அதுவும் உன்னுடைய விருப்பம்தானே?

வழிபாட்டில் ஏழு படிகள்.

இந்த உலகில் வாழ்க்கையில் மனிதன் சந்திக்கும் உடல் மற்றும் மன வழி துன்பங்களான நோய்கள் மற்றும் வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள், இவைகளைத் தங்கிக் கொள்ள முடியாமல் இறையை வணங்கிறான். வழிபாட்டில் ஏழு படிகள்.

இந்த உலகியல் வாழ்க்கையில் மனிதனுக்கு எந்த துன்பமும், நோய்களும் சிக்கல்களும் இல்லை என்றால் இறைவனைப் பற்றி நினைக்கும் மனிதர்கள் எத்தனை பேர் இருப்பார்கள்.

ஆகையினால், வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்பங்களைப் போக்கிக் கொள்ளுவதற்காகவே ஏதோ ஒரு வகையில் மனிதன் இறைவழிபாட்டைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றான்.

உணவு, உழைப்பு, ஓய்வு, உடலுறவு மற்றும் எண்ணம் ஆகியவைகளின் அளவும் முறையும் மாறாமலும், அலட்சியம் செய்யாமலும் இயற்கை விதிகளுக்கு இசைந்தும் வாழ்வதே இறை வழிபாட்டின் **முதல் படியாகும்.**

அடுத்து, இந்த உலகில் மனிதனின் வாழ்க்கைத் தரத்தை நிர்ணயிப்பது அவனில் எழும் எண்ணங்கள்தான். எண்ம் இல்லாமல் எதுவுமில்லை. எண்ணத்திற்கு அப்பாதலும் ஏதுவும் இல்லை.

"எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி எண்ணி ஏழை நெஞ்சம் புண்ணாக செய்தது இனிப் போதும் பராபரமே.." (பாராபரம்)

ஆகவே அவனுள் எழும் எண்ணங்களுக்கு காரணம் கண்டு. ஆராய்ந்து வாழ்க்கைக்கு உதவக்கூடிய எண்ணங்களை மனதில் நிறுத்திக் கொண்டு உபயோகமற்ற தீய எண்ணங்களை மனதிலிருந்து வெளியேற்றி விடுவது இறைவழிபாட்டின் **இரண்டாவது படியாகும்.**

வாழ்க்கையில் ஆசை இல்லாதவனும் பேராசை உள்ளவனும் மனிதனே அல்ல. இந்த உலகில் மனிதன் வாழ்வதற்கு காரணமே அவனில் உள்ள ஆசைகள்தான்.

"ஆசைக்கோர் அளவில்லை, அகிலமெலாம் கட்டி ஆளினும், கடல் மீதிலும் ஆணை செலவே நினைப்பர்" (தாயுமானவர்)

என்பது போல், அவ்வாசை பேராசையாக மாறிவிடுவது கூடாது. அவ்வாசைகளினால், இன்ப துன்பம் இரண்டுமே தோன்றும்.

ஆகவே தன்னுள் தோன்றும் ஆசைகளுள் தனக்கு துன்பம் தராத வகையிலும், வாழ்க்கையை உணர்த்தும் வகையிலும் உதவக்கூடிய நல்ல ஆசைகளை வகையறிந்து அவைகளை மட்டுமே நிறைவேற்றிக் கொண்டு தீமை தரக்கூடிய உதவாத ஆசைகளை நிறைவேற்ற முயற்சிக்காதபோது வாழ்வில் உண்டாகும் சிக்கல்களும் துன்பங்களும் விலகிவிடுகின்றன.

இவ்வாறு தன்னுள் எழும் ஆசைகளை ஒழு(ங்குபடுத்தி) கொள்வது இறைவழிபாட்டின் **மூன்றாது படியாகும்.**

ஒவ்வொரு உயிரினத்திடமும் சினம் எழுவது இயல்புதான் என்றாலும், மனிதனிடம் உண்டாகும் சினம் அவனது வாழ்க்கையை சிதைத்து விடுகிறது.

சினம் இறக்க கற்றாலும் சித்தி எல்லாம் பெற்றாலும் மனம் இறக்க கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே" (பாராபரம்)

மனிதன் சினம் கொள்ளுவதால் இதுவரை உலகில் எவ்வித நன்மையும் ஏற்பட்டதாக வரலாறு இல்லை.

ஆகவே தீமையைத் தவிர நன்மையும் ஏற்பட்டதாக வரலாறு இல்லை.

ஆகவே தீமையைத் தவிர நன்மை ஏதும் இல்லாத சினத்தை பட்டடியலிட்டு, அதற்குக் காரணம் அறிந்து பொறுப்புணர்ந்து சினத்தைத் தவிர்ப்பது இறைவழிபாட்டின் **நான்காவது படியாகும்.**

அடுத்ததாக மனிதனின் கூடவே இருந்து கொண்டு அவனது வாழ்க்கையை நஞ்சாகக் கெடுப்பது, அவனுள் உள்ள கவலைகள்.

கவலை என்பது ஒரு கற்பனை வலை என்றும் உள்ளத்தின் கொடி நோய் என்றும் அவைகளை மனதில் இருந்து ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும்.

எந்த கவலையாக இருந்தாலும் பட்டியலிட்டு அனுபவித்தே தீர்க்க வேண்டியவை, தள்ளிப் போட வேண்டியவை, அலட்சியம் செய்ய வேண்டியவை மற்றும் உடனடியாக தீர்க்க வேண்டியவை என இனம் பிரித்துக் கொண்டு, கவலைகளில் இருந்து விடுபட்டு, மனதை மகிழ்சியில் வைத்துக் கொள்ளுதல் இறைவழிபாட்டின் ஐந்தாவது படியாகும்.

மனிதனின் ஒவ்வொரு செயலிலும் விளைவாக வருவது இறைவனின் தீர்ப்பே என்ற உணர்ந்து, தனக்கும் பிறர்க்கும் துன்பம் பயக்காத வகையில், விழிப்பு நிலையில் இருந்து ஒவ்வொரு செயலையும் ஆற்றுவது இறைவழிபாட்டின் ஆறாவது படியாகும்.

இறுதியாக நான் என்பது யார்? எங்கிருந்து வந்தேன்? இவ்வலகில் எனது வேலை என்ன? பின் எங்கு செல்லப் போகிறேன்?

இறைவன் எவ்வாறு எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவி இருக்கிறான்? ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்பதன் பொருள் என்ன?

உண்மையில் பல மதங்கள் அவசியமா? சகோதரத்துவம் எனபதன் பொருள் என்ன? என்பன போன்ற வினாக்களுக்கு விடை கண்டு முடிவில் ஒவ்வொரு தோற்றங்களிலும், பொருள்களிலும் ஊடுருவி நிற்பது இறைநிலையே என்பதை அறிந்து, இறைநிலையில் தன்மாற்றத்தில் இறுதியாக மலர்ந்தது மனிதனே என்றும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

"உடலாய் உயிராய் உலகம் அது ஆகி

கடலாய் கார்முகில்நீர் வாழி வான்ஆய்

இடையாய் உலப்பு இலி, எங்கும்தான் ஆகி

தடையார்பெருவழி அண்ணல் நின்றானே."

எனத் திருமந்திரம் சொல்கிறது.

- இறைநிலையை உணராது,
- அனைத்தும் அதன் தன்மாற்றமே என்பதையும் உணராது,
- சக மனிதர்களுக்கு ஒத்தும் உதவியும் வாழாது,
- எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும் என்று நினைக்காது,

- தன் செயல்களை திருத்தம் செய்யாது,
- அங்கும் இங்கும் ஓடி பற்பல வடிவில் பற்பல நாமங்களில் பலப்பலப் படைத்து

இறைவணக்கம் செய்பவர்கள் இன்று ஏராளமாக உள்ளனர்.

அவர்களது இறை வணக்கத்திலும் ஓரளவு நன்மை இருக்கலாம். எனினும் அந்த நன்மையை விட அவர்களின் அறியாமையால் அவர்களுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் ஏற்படும் தீமைகளே மிகமிக அதிகம்.

தீமைகளற்ற இறைவணக்கமே நாம் இங்கு கூறிய தாமானவருடைய வழிமுறைகள்.

தெய்வத்தை அகத்தில் உணர்ந்து (நெஞ்சகமே கோயில் நினைவே சுகந்தம்) செயலால் நம்மையும் உயர்த்தி, நாம் சார்ந்த சமுதாயத்தையும் உயர்த்துவதே தாயுமானவரின் இறைவழிபாடு.

இறைவழிபாடு ஒன்றே ஆன்மாவை உயர்நெறியிலும் நன்னெறியிலும் செயல்படுத்திப் பயிற்றுவித்து உய்விக்கின்றது.

மன ஒருமைப்பாட்டுடன், வழிபாடு செய்யும் போது உள்ளமும் உடலும் தூய்மை அடைகின்றது. இறைவழிபாட்டினால் ஐம்பொறிகளும் அதனதன் படைப்பின் பயனைப் பெறுகின்றன.

பரம்பொருளாகிய அருள்வெளியை (சிவனை) தம்முள் பதித்த தாயுமானவர்,

- இறை அருளுக்காக ஏங்குதல்,
- பேரின்பத்தில் திளைத்தல்,
- அகங்குழைந்து வழிபடுதல்,
- இறையருளோடு கலத்தல்,

இறையன்பிலே உறுதி முதலான இறைவழிபாட்டு முறைகளால் மனம் ஒன்றி ஒருமைப்பாட்டு நிலையில் பேரானந்தம் துய்த்தவராக விளங்கியதை போல் --- நாமும்--- தாயுமானவர் வழியில் இறைவழிபாட்டை பின்பற்றுவோமாக!